

Makkos In Charts

Noson S. Yanofsky

לזכר נשמת האב הגדול הרב אליהו מרדכי בן אבי מורי זצ"ל

Acknowledgment:	I would like to extend my heartfelt gratitude to Rabbi Issar Mordechai Fuchs, Rabbi Shlomo Yehudah Hershfeld, and Rabbi Efraim Fishel Schechter for their insightful suggestions, and meticulous editing comments. I have the <i>zchus</i> to be learning Makkos with a <i>chabura</i> led by Rabbi Tzvi Steinwurz, whose extraordinary knowledge and deep understanding have greatly enriched my learning. I gained much from him and from all the members of the <i>chabura</i>. I am forever grateful to all of them. (Of course, all errors are my own fault.) I would also like to thank M. Briskman and A. Scheinfeld for their editing help. Lastly, I am deeply indebted to my wife, Shayna Leah, and my children, Hadassah, Rivka, Boruch, and Miriam, who have provided me with the strength, joy, and inspiration to complete this work.
Contact information:	Please send comments and suggestions to noson.yanofsky@gmail.com. Other parts of the Gemara are available on my web page. Search for "Gemara in Charts".
Copyright:	January 2025 © by Noson S. Yanofsky. All Rights Reserved.

Contents

Introduction	8
Chapter One - כִּיצַד הָעֵדִים	11
2a) Mishnah: Zomemin Witnesses Who Get a Different Punishment	11
2a) The Context of The Mishnah	12
2a) A Zomem Witness Becoming a Non-Kohen	13
2b) A Zomem Witness Going to Exile	14
2b) A Zomem Witness Getting Malkus	15
2b) Cases Where Zomemin Witnesses Do Not Get the Intended Punishment	17
2b) Kofer as a Kapparah	18
2b) A Zomem Witness Becoming a Slave	19
2b) A Zomem Witness Who Confesses	20
3a) A Zomem Witness Pays According to His Share	21
3a) Mishnah: A Zomem Witness Paying for A Kesubah	22
3a) The Value of a Kesubah	23
3a) Mishnah: A Zomem Witness Paying for a Loan	24
3a) Rulings of Rav Yehudah	25
3b) Ten-Year Loans	26
3b) Loaning Money Through Price Fraud and Shmitta	28
3b) Demanding Payment for A Loan After 30 Days	29
3b) Opening Objects on Shabbos	30
3b) Liquids Fall into a Mikveh	31
4a) A Barrel of Liquid Falls into the Sea	34
4a) Mishnah: Two Punishments for Zomemin Witnesses.	36
4b) Defaming a Wife	37
4b) Sources for Zomemin Witnesses	41
5a) Mishnah: Splitting Punishments	42
5a) Reason for Not Splitting Malkus	43
5a) Mishnah: The Basic Laws of Zomemin Witnesses	44
5a) Graphics of a Hundred Sets of Witnesses	46
5a) Testimony Against the Witnesses and Not Against the Action	47
5a) Extreme Cases of Zomemin Witnesses	48
5a) Cases Of Zomemin Witnesses Where The Accused Is Guilty	49
5a) Executing the First Plotters	51
5b) The Case of a Conspiring Woman	52
5b) Mishnah: The Window of Time for The Zomemin Witnesses to Get Punished	54
5b) The Weaknesses of Kal Vachomers	56
5b) The Time for Zomemin Witnesses to Get Malkus	59
5b) The Story of the Regretful Judge	60
5b) Mishnah: Laws About Multiple Witnesses	61

6a) Making A Collection of Witnesses into a Group	63
6a) The Victim or Criminal as a Witness to the Crime	64
6a) Determining If the Witnesses Are a Single Group or Not	65
6b) Mishnah: Separated Groups of Witnesses	66
6b) Sources for Isolated Witnesses	67
6b) Warnings and Witnesses	68
6b) Isolated Witnesses	68
6b) The Requirement of Warnings	69
6b) Testimony Through an Interpreter	69
7a) Witnesses Related to Cosigners	70
7a) Mishnah: Various Laws About Sanhedrin	71
7a) An Escapee Who Was Recaptured	72
7a) Sanhedrin Inside and Outside <i>Eretz Yisroel</i>	73
7a) A Sanhedrin That Executes Too Much	74
7a) Saving People from Execution	75
Chapter Two - אֵלֵּי הֵן הַגּוֹלִין	76
7a) Mishnah: Accidental Killing	76
7b) Downward Movement	77
7b) Phrases That Exclude Various Actions	78
7b) Killing While Going Up a Ladder	80
7b) The Case of the Butcher	81
7b) Understanding the Case of Killing While Going Up a Ladder	82
7b) Mishnah: Accidentally Killing While Axing a Tree	83
7b) Understanding the Case of Killing While Axing a Tree	84
8a) Different Levels of Flying Objects	85
8a) Mishnah: Accidentally Killing While Throwing a Stone	86
8a) Throwing A Stone in a Public Domain	87
8a) The Word <i>Motza</i>	88
8a) Voluntary and Obligatory Actions	90
8b) Mishnah: Accidental Killers Who Go to Exile	95
8b) A Father Accidentally Kills His Son	96
8b) A Son Accidentally Kills His Father	97
8b) Jews, Slaves and Cuthites	98
9a) A <i>Ger Toshav</i> - Resident Alien	99
9a) Thinking an Act Is Permissible	101
9b) Mishnah: A Blind Man and A Hated Man	104
9b) A Blind Man	105
9b) A Hated Man	106
9b) Mishnah: The Establishment and Procedures of The Cities of Refuge	108
9b) The Names and Positions of the Cities of Refuge	110

9b) More on the Positions of the Cities of Refuge	111
10a) Torah Study as Protection	114
10a) More on Establishing the Cities of Refuge	115
10a) Learning by Oneself	116
10a) Dovid Hamelech and the Beis Hamikdash.	118
10a) Signs to a City of Refuge	118
10b) Opening Interpretations for Lectures	119
10b) The <i>Goal Hadom</i> Kills the Accidental Killer	121
10b) The <i>Goal Hadom</i> Meets the Accidental Killer	122
10b) The Elders of a City of Refuge	122
10b) A City of Refuge Without Elders	123
10b) The Word <i>Deber</i>	124
11a) Disputes with R' Yehudah	126
11a) Mishnah: The <i>Kohen Godol</i> and A City of Refuge	127
11a) Different Types of a <i>Kohen Godol</i>	128
11a) Prayers for the <i>Kohan Godol</i>	129
11a) Undeserved Curses	131
11b) Several <i>Kohen Godols</i>	131
11b) Mishnah: Leaving the City of Refuge	132
11b) The <i>Kohen Godol's</i> Death and the Release from the City of Refuge	134
11b) The Bones of the Accidental Killer	136
11b) A Disqualified <i>Kohen Godol</i>	137
12a) Yoav's Errors in Finding Refuge	139
12a) The <i>Sar</i> of Rome's Errors in Finding Refuge	139
12a) Burial in a City of Refuge	140
12a) Living in the <i>Tchum</i> of a City of Refuge	141
12a) Killing an Accidental Killer	142
12a) The Son of the Accidental Killer is the <i>Goal Hadam</i>	145
12a) Mishnah: The <i>Tchum</i> of a City of Refuge	146
12a) A Tree at the Edge of a City of Refuge	147
12b) Mishnah: Accidentally Killing in a City of Refuge	150
12b) Sources for the Laws of Accidentally Killing in a City of Refuge	151
12b) Mishnah: The Status of the Accidental Killer in the City of Refuge	152
13a) Paying Rent in a City of Refuge	153
13a) The Status of One Who Returns Home	154
Chapter Three - אֵלֹהֵי הַן הַלֹּקִין - הלוקין	157
13a) Mishnah: Prohibitions Punishable by <i>Malkus</i>	157
13a) Other Punishments and <i>Malkus</i>	159
14a) The Case of a Sinner Who Is the Son of a Sinner	167
14b) A <i>Tamei</i> Person Entering the <i>Beis Hamigdash</i> or Eating <i>Kodesh</i>	170
14b) A Prohibition with a Preceding Positive Mitzvah	175
15a) Fixing a Sin	179

16b) Abominations _____	188
16b) <i>Tevel</i> from <i>Maaser Ani</i> _____	190
17a) The Amount of <i>Tevel</i> Flour _____	192
17a) Mishnah: More Prohibitions Punishable by <i>Malkus</i> _____	193
17a) Eating <i>Bikkurim</i> Before the Owner Recites Verses _____	194
17a) Derivation of Many Laws from a Single Verse _____	195
18a) A Non- <i>Kohen</i> Eating the <i>Olah</i> _____	199
18b) Eating Before the Throwing of the Blood _____	201
18b) Placing and Reciting Over <i>Bikkurim</i> _____	204
18b) <i>Bikkurim</i> in the <i>Beis Hamigdash</i> _____	208
19a) Revisiting Placing and Reciting Over <i>Bikkurim</i> _____	209
19b) <i>Tumeh</i> and <i>Maaser Sheni</i> _____	214
19b) Redeeming <i>Maaser Sheni</i> _____	216
19b) At the Gate of Jerusalem _____	217
19b) Eating <i>Maaser Sheni</i> Outside of Jerusalem _____	218
20a) Mishnah: Mourning Prohibitions and Multiple Prohibitions _____	221
20a) Laws About Making Bald Spots _____	222
20b) The Size of Bald Spots _____	224
20b) Rounding the Edges of the Head _____	226
20b) Destroying the Corner of a Beard _____	226
20b) Cutting Oneself _____	227
21a) Shaving and Cutting a Beard _____	230
21a) Mishnah: Tattoos _____	231
21a) Names of <i>Avodah Zora</i> _____	232
21a) Rav Malkiya and Rav Malkiyo _____	233
21a) Mishnah: Warnings and Repeated Warnings _____	234
21b) Wearing <i>Shaatz</i> _____	235
21b) Covering the Seeds of <i>Kilaim</i> _____	236
21b) Violating Many Prohibitions with One Action _____	238
21b) Separation of Actions on <i>Yom Tov</i> _____	239
22a) Vowing Not to Plow on <i>Yom Tov</i> _____	241
22a) A Disqualified Consecrated Ox _____	242
22a) Mishnah: The Number of Lashes for <i>Malkus</i> _____	243
22b) Reasons for the Number of Lashes _____	244
22b) Exempting from Further Lashes During <i>Malkus</i> _____	245
22b) Mishnah: Assessing the Criminal's Health _____	246
22b) Exempting from Further Lashes During <i>Malkus</i> _____	247
22b) Mishnah: The Mechanism of <i>Malkus</i> _____	248
23a) Torah Sources of the Mechanisms for <i>Malkus</i> _____	250
23a) The People Who Give <i>Malkus</i> _____	253
23a) Bodily Functions That Exempt from More <i>Malkus</i> _____	256

23a) Mishnah: Kares and Malkus	259
23b) Malkus Eliminates Kares	261
23b) Rulings Made By Beis Din Which the Heavenly Beis Din Agreed	264
23b) 613 Commandments	265
24a) Important Rules Described by Naviem	266
24a) Statements of Moshe Overturned by the Naviem	268
24a) Two Tales of Consolation	270
Glossary of Terms	273
Glossary of Charts	277
1. Verse	277
2. Dispute	277
3. Seeming Contradiction	278
4. Gezeirah Shavah	279
5. Competing for Sources	280
6. Kal Vachomer	281
7. Comparing Conflicts of Tannaim and Amoraim	282
Index of Tanach and Mishnah	283

Introduction

When opening a Gemara, one is immediately swept up in the timelessness of the endeavor at hand. Studying Gemara and its commentaries is an opportunity to listen in on a three-thousand-year-old discussion of Jewish law and lore. The Gemara records the conversations of the *tannaim*, early *amoraim*, and later *amoraim* who all try to comprehend and explain the words and rules of the written and oral Torah. Every Posuk, Mishnah, Baraisa, and Halacha of *chazal* needs to be clarified and understood.

It is precisely this multi-generational discussion which makes the task of understanding Gemara so difficult. There are many voices, many conflicting opinions, many proofs and explanations, all from different and varied eras. The text itself adds to the complexity. The Gemara is written in a seemingly impenetrable Aramaic and a cryptic Hebrew, without punctuation, and with abstract and sometimes unfamiliar ideas. At times, it is even hard to recognize who is saying what. Understanding Gemara can be terribly discouraging to the novice, and parts are challenging even for an expert.

The central goal of learning Gemara is to understand the basic שקלא וטריא (*shakla ve'tarya* “give and take”) of each סוגיא (*sugya* “passage”). One must understand what the Gemara tries to explain, who says what, which proofs are offered, and how it all fits together. Until all these aspects of a *sugya* are understood, one cannot claim to understand the Gemara.

This book helps one clearly understand the basic *shakla ve'tarya* of every *sugya* in Tractate Makkos. We do this by expressing the structure of a *sugya* in clear, tidy, and exact charts. Each box within a chart contains a Posuk, a Mishnah, a Baraisa, a Halacha, an opinion, a contradiction, a resolution, a proof, a refutation of a proof, etc. The position of each box within the chart and how all the boxes are arranged facilitate a deeper understanding of the ideas in the Gemara. The charts help one see each idea in the context of the rest of the *sugya*. With the charts, everyone can see the views of each participant in a dispute. If the Gemara is referring to a previous argument, the position of the box tells which argument it is referring to. The ultimate purpose of this book is to promote understanding and clarity. The Gemara can seem like a confusing and mystifying cacophony of voices. These charts transform the Gemara into a lucid and coherent symphony.

Tractate מכות, Makkos, is one of the most studied parts of the Talmud. Many students of Gemara first learn it in junior high school and study it again and again throughout their lives. The ideas learned in Makkos are central concepts for every Gemara student. With only twenty-three pages, it is full of fundamental ideas that are found everywhere else in the Talmud. It consists of three chapters. The first chapter deals with זוממים (*zomemim*) witnesses, which are witnesses to a crime that are shown to be false in a specific way. The second chapter analyzes the *halachos* of accidental killing. The final chapter discusses the *halachos* of actually giving *makkos* (“lashes”)

for violating a law. The popularity and the ubiquity of its ideas make Makkos fundamental for studying Gemara.

For the most part, we present Rashi's interpretation of the Gemara. Several times, however, other commentaries are also sprinkled about when appropriate.

This book can be used in several different ways. One can first look at a *sugya* in this book, and then see how the words of the Gemara fit in. Or first learn the Gemara, and then look at the charts to see the structure of the *sugya*. Alternatively, one can use this book to review (*chazer*) the Gemara once it is understood. The charts are very helpful for seeing the big picture of the Gemara. One can get lost in the “forest” by looking at each of the “leaves.” The charts illustrate the structure of both the “leaves” and the “forest.”

A slight disclaimer is necessary. This book is not an exact English translation of Makkos. Three excellent translations (Artscroll, Koren, Soncino) already exist, each with its own style. Nor is this book meant to replace a *rebbe* or a teacher who will explain every aspect of the Gemara with the commentaries. Nor is this book a substitute for *amelus beTorah* (“hard work in Torah”) necessary to understand a Gemara. Rather, this book is simply meant to aid one in seeing the structure of each *sugya* clearly and understandably.

ביצד העדים פרק ראשון מכות

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"כ מהל'
עדות הלכה כסנה
עשין קי טו"מ ס' לח'
ב ב מ"י שס פ"ח ה' א
סנה שס:
ג ג מ"י שס פ"כ ה' י
סנה שס:

מוסף רש"י

כל הווממין מקדימין
לאותה מיתה. שבי
מחייבין את כיוון. חזין
מזוממין בת כהן
ובועלה. לומר וכל
הנעלים יעלוני כמית
הנעלה חזין מנושל נט
סנה (סנהדרין צ.)

רבינו חננאל

ביצד העדים נעשין
זוממין מעידין
אנו באיש פלוני שהוא בן
גרופה או בן חלוצה כו'.
ואקשין (הא כיצד וכו')
היאך אתם מעידים כיום
פלוגי שהרג פלוני את
פלוגי במקום פלוני ואחם
הייתם עמנו במקום פלוני
הרי אלו זוממין ופריקו
תנא דהם קאי כל הווממין
מקדימין לאותה מיתה
חזין מזוממין בת כהן
ובועלה. ויש עדים אחרים
שאין בהם הומה כל
עיקר אלא מלקות בעלמא
ביצד מעידין אנו באיש
פלוגי שהוא בן גרופה
כו' אין אומרים יעשה זה
בן גרופה כו'. שנאמר
ועשיתם לו כאשר זמם לו
ולא לזרעו וליפסיליה ליה
בעינין לדוידה. לומר
כאשר זמם וליכא. כלומר
הוא לא בא אלא לפסול
לו ולזרעו ואם באת
לפסול לו לבדו הנה לא
נעשה כאשר זמם לעשות.
בר פדא אמר ק"ו המחלל
אינו מתחלל פי' כהן
גדול (א) שבא על אלמנה
וחלילה הוא אינו מתחלל
העד שבא לחלל והעד
עליו שהוא בן גרופה
ונתחבין לחללו ולא חיללו
אינו דין שלא יתחלל.
ומתקין רבינא אי הכי
בטלת תורת עדים וזוממין
דאיכא למימר לדבריהן

(א) ע"י רש"י ודעו נקט לה
כ"כ דכחיד להדיא בקרא ועי'
קידושין טו' כ' טו"מ ס' כ':

מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרופה או בן חלוצה אין
אומרים כו'. ממה כיון דאם החזמו אינן נעשין בן
גרופה וחלוצה א"כ גם בשלל יחזמו איך יעשה על פיהם בן גרופה (א)
דהכי הוא האמת ואמאי הא הויה לה עדות שאי אמה יכול להזימה

ואין זה עדות * וי"ל כיון דלוקין הוי
כאשר זמם והוי שפיר אמה יכול
להזימה וקשה דא"כ מאי קאמר פרק
היו בודקין (סנהדרין דף מה.) גבי
עדי נערה המאורסה דלחיי לא
מיקטלא דכיון דאינה לא מיקטלי
משום שיכולין לומר לאסרה על
בעלה זאלו והויה לה עדות שאי אמה
יכול להזימה ומאי קאמר והא מ"מ
לוקין וי"ל דהתם כיון שבאין לחייבה
מימה חזמו להרוג את הנפש לא
מיקיים כאשר זמם כנפש גבי הומה
כדאיא כמיז נפש נפש כנפש גבי הומה
עדות נפשות ולא חשיב יכול להזימה
במלקות אבל הכא שלל כיון אלא
לשווייה בן גרופה וכן חלוצה דליכא
כי אם לאו בעלמא כיון שלקו חשיב
שפיר עדות שאלה יכול להזימה * ועי"ל
דגבי עדות דבן גרופה וכל קאי כלל
חיישין כלל כאלה יכול להזימה לא
דמיכא נפקא לן דנעשין עדות שאלה
יכול להזימה מכאשר זמם והא מוכח
בגמרא דכאשר זמם לא נכתב לגבי
עדות דבן גרופה (א) ולא קאי כלל
עליה כשם דז שבעולם אבל התם
גבי נערה המאורסה ודאי כאשר זמם
קאי נמי עליהן א"כאם התרז כה מיקטלי
אינהו כשהחזמו ואילו אינה כלל
החזמו (א) והתם מיירי בלא תכר וכו'
דכאשר זמם קאי עליהם) לכן בעינין
אמה יכול להזימה ויש לנקדק אמה
לא נקט מעידין אנו באיש פלוני
שהוא ממזר כו' דזה הוה שייך בין
בישראל בין כהנים וכן גרופה לא
פסיל אלא כדכניס ויש ליישד דנקטיה
משום דקאי אוממין בת כהן כדאיא
בגמרא ולכן נקט מידי דשייך ככהונה:
מעידין אנו באיש פלוני שחייב
גזרות. וא"ת היאך הם
יכולים לחייבו גלות כדמות והא יכול

לומר מיד הייתי כדאמר גבי אכלת חלב צפ"ק דבצא מניעא (דף ג.)
וי"ל דמיירי כשראו צו רגלים לדבר שנשבע בגזרל מקחו ואיכא
למימר דלא נתיבין אבל קשה מהא דתנן פרק אלו הן הגולין (לקמן)

דף ט:) דשוגג אינו גולה לאו כי האי גוונא דומיא דלדוב גולה (א) וי"ל דמיירי שפיר דליכא רגלים לדבר והשתא נישא משונא ומ"מ אהב גולה כגון דשתיק כשאלמו לו העדים בודאי
א"י הוה אמר לא הרגתי יכול לתקן ולומר לא הרגתי שוגג אלא מיד כמו * וי"ל אכלתי חלב אכל כיון דשתיק כהודאה דמיא: ב"ה הווממין
בקרדימין לאותה מיתה. פי' הקונטרס שאין להם נס והעלטה דמיא קמ"ל פשיטא וצבתויות) פירש שרופה לומר מקדימין שאל עינו
הדין וגם זה קשה דמיא קמ"ל פשיטא לכן פירש ר"י מקדימין הכי פירשו ודאי אמה נרץ להמית במיתה (א) שהמיתו אבל ודאי אם אינו
יכול אפ"ה נמיתם בכל מיתה שנוכל דחנניה ליהבה תכה (ב"מ דף לא.) וקשה דלמרינן פרק גמרא הדין (סנהדרין דף מה.) דרופא וגואל
הדם הו' ב' כתובין הבאין כאחד וכן קשה דכמוספתא (פ"ג דסנהדרין) תניא (א) אבל הווממין שאין אמה יכול להמית במיתה הכמוסה
בהן אמה נמיתם בכל מיתה ודרש ליה מן קרא דזערת הרע מקרבך ואמאי (י) הוי רופא וגואל הדם ב' כתובין הבאים כאחד ומיין
ה"ר יוסף דרופא וגואל הדם הו' ב' כתובים הבאין כאחד לענין שלא נלמוד שאר מוממין מהם להמיתם אף במיתה שאינה מד' מיתות כ"ד
אבל * וט"ד מיתות ב"ד פשיטא נמיתם בכל חייב מיתות: זוממין בת כהן ובעולה שאין בקרדימין לאותה מיתה אלא צ"מיתא אחרת. בועלה
דדרשין היא ולא בועלה חווממי בת כהן דכתיב לאחיו ולא לאחיותו וא"ת למה לי דרשא דלאחיו ולא לאחיותו תיפוק
ליה מהיא דנפקא לן דדרשין (סנהדרין נא.) את אביה היא מחללת היא ולא בועלה היא ולא חווממי וי"ל הוואל חווממיה צ"ל לחייבה שריפה
לא יבא לאוקומי מיעוטא דהיא אלא בועלה ולא ממעטינן וזוממין (א) (אלא מן (א) אחיו) אבל כיון דכתיב אחיו דרשין נמי מהיא
למעוטי חווממיה אבל קשה כיון דכתיב אחיו אמה אינטרין למעוטי חווממין מהיא וי"ל דאי מאחיו הוה אמיתא דה"מ כשהבועל
היה נדון קרינן ציה לאחיו אבל אם לא היה נדון על פי עדותם כגון שהיה קטן כן ט' שנים ויוס אחד או שלא הכירו בבעול לא
קרינן ציה לאחיו קמ"ל היא ולא (א) חווממין למעוטי חווממין בכל ענין ומתחלה היה ר"י מסופק כהאי מילתא ושוב פשטם מפרק גמרא הדין
(סנהדרין דף מו.) דקאמר מיתה אחת מעין שתי מיתות כגון בת כהן ובעולה או בת כהן חווממי (א) חווממין והשתא למה ליה חווממי חווממין
תיפוק ליה דליכא שתי מיתות בלא חווממי חווממין משום הכוונת שהוא כחנן אלא שמע מינה דלחיי כגון דליכא דין מיתה בבעולה כגון
שהוא קטן כדפירשתי ואפ"ה קאמר חווממי חווממין כחנן אלא דהוה חווממין כחנן אפ"ה דליכא דין מיתה בבעול: ועוד * בדרתני
צ"מ. פי' הקונטרס דמיא ציה כ"ד וכו' הא קמני (א) לקמן וכו' ועוד יש לפרש ועוד כלומר ואם תמנא לומר דלשון הומה הוא זה אינו
דעל כהן דין הומה קאמר דקמני ואלאומי קמיתא: בעינן * באשר זמם וי"בא. קשיא איכא שמעדין שהוא מזרי שני דאין
צאין לפסול זרעו כי אם לפסול א"כ נפסול * וי"ל דמ"מ אשתו נפסלה כציהתו וכתיב ועשיתם לו כאשר זמם לו ולא לאשתו:
ומה

ביצד העדים נעשין וזוממין כו'. בגמרא מפרש מאי קאמר:
אם איש פלוני. כהן: שהוא בן גרופה. כפנינו נתגרסה
אמן וקודם שגולד והרי הוא חלל ופסול: אין אומרים. אם החזמו
וכן כהנים יעשה זה בן גרופה וחלוצה לקיים צו * כאשר זמם אלא

סופג את הארבעים ונגמרה מפרש
טעמא: שחייב גלות. שהרג את
הנפש בשוגג: גמ' ה"ג האי כיצד
אין העדים נעשין וזוממין מביעי ליה
ועוד דקמני לקמן (דף ה.) אבל אמרו
להם כו': כיצד אין העדים נעשין
וזוממין מביעי ליה. דהא לא מקיימת
כזה כאשר זמם: ועוד. מאי קא צעי
תנא כיצד נעשין וזוממין הא קמני
לה לקמן כיצד דין וזוממין דקמני
בממני' אבל אמרו להם המוממים
היאך אתם מעידים עדות זו והלא
הייתם עמנו אותו היום במקום פלוני
כו': הסס קאי. מסנהדרין סליק
דמנן בשיליה אלו הן הנחנקין דהוה
סיומא דסנהדרין דיש וזוממין שנשמו
במקמא מדין הומה דקמני כל
הווממין מקדימין לאותה מיתה
כלומר אין להם לנפשות מיתה אחרת
אלא משכימין לאותה מיתה שנגמר
בה דני של נדון: חזן מווממי כה
כהן. נשואה שאפ"ה שנגמר דינה
בשריפה על פיהם הס כחנן דילפינן
התם (דף ג.) היא בשריפה וא"ל
בועלה בשריפה אלא כחנן כשאר
אשת איש והווממין משכימין למיתה
שחייבו את הבועל דכתיב כאשר זמם
לעשות לאחיו ולא לאחיותו (שם)
וקאמר הכא עוד יש וזוממין אחרים
שאין מקיימין בהן דין הומה כלל
אלא מלקות ועלה מפרש כיצד אותן
העדים שאין מקיימין בהן דין הומה
נעשין וזוממין מעידים אנו כו': ולא
נורעו. ואם תעשהו חלל והוא כהן
פסול את זרעו לעולם: בעינן כאשר
זמם. והוא זמם לפסול את הנדון
ואם זרעו: המחלל אינו מתחלל.
כהן הנושא את הגרופה שמחלל את
זרעו אין הוא עמנו מתחלל מן
הכהונה: הכא לחלל ולא חילל. עד
וזמם שרפה לחלל ולא חיללו אינו דין כו': אם כן. אם
באת לדרוש ק"ו זה בעדים וזוממין בטלת תורת הוממין:
ומה

דף ט:) דשוגג אינו גולה לאו כי האי גוונא דומיא דלדוב גולה (א) וי"ל דמיירי שפיר דליכא רגלים לדבר והשתא נישא משונא ומ"מ אהב גולה כגון דשתיק כשאלמו לו העדים בודאי

א"י הוה אמר לא הרגתי יכול לתקן ולומר לא הרגתי שוגג אלא מיד כמו * וי"ל אכלתי חלב אכל כיון דשתיק כהודאה דמיא: ב"ה הווממין
בקרדימין לאותה מיתה. פי' הקונטרס שאין להם נס והעלטה דמיא קמ"ל פשיטא וצבתויות) פירש שרופה לומר מקדימין שאל עינו
הדין וגם זה קשה דמיא קמ"ל פשיטא לכן פירש ר"י מקדימין הכי פירשו ודאי אמה נרץ להמית במיתה (א) שהמיתו אבל ודאי אם אינו
יכול אפ"ה נמיתם בכל מיתה שנוכל דחנניה ליהבה תכה (ב"מ דף לא.) וקשה דלמרינן פרק גמרא הדין (סנהדרין דף מה.) דרופא וגואל
הדם הו' ב' כתובין הבאין כאחד וכן קשה דכמוספתא (פ"ג דסנהדרין) תניא (א) אבל הווממין שאין אמה יכול להמית במיתה הכמוסה
בהן אמה נמיתם בכל מיתה ודרש ליה מן קרא דזערת הרע מקרבך ואמאי (י) הוי רופא וגואל הדם ב' כתובין הבאים כאחד ומיין
ה"ר יוסף דרופא וגואל הדם הו' ב' כתובים הבאין כאחד לענין שלא נלמוד שאר מוממין מהם להמיתם אף במיתה שאינה מד' מיתות כ"ד
אבל * וט"ד מיתות ב"ד פשיטא נמיתם בכל חייב מיתות: זוממין בת כהן ובעולה שאין בקרדימין לאותה מיתה אלא צ"מיתא אחרת. בועלה
דדרשין היא ולא בועלה חווממי בת כהן דכתיב לאחיו ולא לאחיותו וא"ת למה לי דרשא דלאחיו ולא לאחיותו תיפוק
ליה מהיא דנפקא לן דדרשין (סנהדרין נא.) את אביה היא מחללת היא ולא בועלה היא ולא חווממי וי"ל הוואל חווממיה צ"ל לחייבה שריפה
לא יבא לאוקומי מיעוטא דהיא אלא בועלה ולא ממעטינן וזוממין (א) (אלא מן (א) אחיו) אבל כיון דכתיב אחיו דרשין נמי מהיא
למעוטי חווממיה אבל קשה כיון דכתיב אחיו אמה אינטרין למעוטי חווממין מהיא וי"ל דאי מאחיו הוה אמיתא דה"מ כשהבועל
היה נדון קרינן ציה לאחיו אבל אם לא היה נדון על פי עדותם כגון שהיה קטן כן ט' שנים ויוס אחד או שלא הכירו בבעול לא
קרינן ציה לאחיו קמ"ל היא ולא (א) חווממין למעוטי חווממין בכל ענין ומתחלה היה ר"י מסופק כהאי מילתא ושוב פשטם מפרק גמרא הדין
(סנהדרין דף מו.) דקאמר מיתה אחת מעין שתי מיתות כגון בת כהן ובעולה או בת כהן חווממי (א) חווממין והשתא למה ליה חווממי חווממין
תיפוק ליה דליכא שתי מיתות בלא חווממי חווממין משום הכוונת שהוא כחנן אלא שמע מינה דלחיי כגון דליכא דין מיתה בבעולה כגון
שהוא קטן כדפירשתי ואפ"ה קאמר חווממי חווממין כחנן אלא דהוה חווממין כחנן אפ"ה דליכא דין מיתה בבעול: ועוד * בדרתני
צ"מ. פי' הקונטרס דמיא ציה כ"ד וכו' הא קמני (א) לקמן וכו' ועוד יש לפרש ועוד כלומר ואם תמנא לומר דלשון הומה הוא זה אינו
דעל כהן דין הומה קאמר דקמני ואלאומי קמיתא: בעינן * באשר זמם וי"בא. קשיא איכא שמעדין שהוא מזרי שני דאין
צאין לפסול זרעו כי אם לפסול א"כ נפסול * וי"ל דמ"מ אשתו נפסלה כציהתו וכתיב ועשיתם לו כאשר זמם לו ולא לאשתו:
ומה

(א) גירסת מהר"ם דרדני,
(ב) לקמן ה"א. (ג) מהר"ם
(ד) סנהדרין פט. ע"ש,
(ה) ליתא ביקונו. (ו) וי"ל
(ז) מ"י (א) (דברים יט.),
(ח) רש"י דהא א"ס. (ט) רש"י
(י) מ"י (א) (דברים יט.). (כ) דף
(כא) ע"ש. (ל) רש"י מות
(מ) יומת כו'. (נ) רש"י א,
(ס) ז"ל כל חייבי מיתות
שאי אמה יכול כו'. ועין
רש"י. (ז) נד' מיתות כ"ד
פשיטא דבמיתות בכל חייבי
מיתות. מהר"ם. (ס) רש"י
מ"י. (ט) רש"י הוא כפירות
הקונט.

תורה אור השלם

1. ועשיתם לו כאשר
זמם לעשות לאחיו
ובערך הרע מקרבך:
בדרם יט ט

גליון הש"ס

תנ"י ד"ה פערין כו'
וי"ל בין דרדני. פי'
שטע מקוננת כ"ק עי'
ע"י ע"י ד"ה עדות שאי
אמה יכול להזימה: בא"ד
ועי"ל דב"י עדות דב"י.
קשה ל' כזה מנוחא
דכמוספתא דף ג' ע"ה לא"ה
עדים וזוממין מוונת משלם
מלקי לא קאי משום דלא
נמי מתחלה נתינה משפט
דזי ציה נמי מתחלה לאו לומר
ימת דמלקי לקי והא שני
יחיד הדין דמנוחא לא
משלם נעלה כל העדות
דכ"י עדות שאי אמה יכול
להזימה דכזה אין דומה
לכ"י דכא קרא דכונה
קאי על המנוח דהא
משמעת בלא אחר. וא"כ
אכרעה אם ל"י המתחלה
אפשר לומר יומת דמלקי
לקי ולא היה נתינת כלל
דין הומה ולא קאי עליה
ועשיתם כאשר זמם. ע"ה
אם יתיבן המתחלה אי"כ
משמעת נתינת כאשר זמם
בלא אחר. ובתורה אם כן
יטלנו מנוחא ויהיה ככלל
עדות שאי אמה יכול
להזימה: ד"ה בעינן כו'
וי"ל דר"ם אשתי נפסלה.
לכאורה עדין קשה ל"י
בנימות דף קס דמל"י שני
אינו פסול את אשתו:

הגהות הב"ח

(ב) תנ"י ד"ה מעידין וכו'
(ג) גרופה וחלוצה דכתיב:
(ד) בא"ד גרופה וחלוצה
ולא: (א) ד"ה כל כו'
במיתה שרצו להמית
אותו אבל אם ודאי
שאין יכולים להמית
באותה מיתה אפ"ה
נמיתם: (ד) בא"ד ואמאי
הא הוי: (ס) ד"ה חווממי
כו' לאחי ודרשין לאחי:
(ז) בא"ד מן לאחיו אבל
כיון דכתיב לאחיו וכו'
אבל קשה כיון דכתיב
לאחיו וכו' וי"ל דאי
מלאחיו הוה: (י) בא"ד
ולא חווממיה למעוטי:
(כא) בא"ד חווממי חווממיה
והשתא למה ליה חווממי
חווממיה וכו' חווממי
חווממיה כחנן: (ט) ד"ה
ועד וכו' קמני לה לקמן:

[illegible]

עדות שקר העדתי קוטר עדותו
ולא שארף ציב חורבן הזמר בי אם

וזהו שם כלל המורה על המצב
בדבריו וספקו האל כל כמנייה אפי'
הוא בצלמו אחי לידי הזמה דכין
שהגיד שוב אליו חזר ומגיד והיו
כלא סתר אחי בדבריו וא"כ היו שניהם
וזמתי ומשלמין ממון:
ביצד שפון, אותו זכות שיש לו
לבעל בכתובתה דמה שהיא
תחתיו יותר מאס גרשה לפי שאתה
מואל אותו יפיו כח שיש לו לבעל
במה שהיא תחתיו כצ' דרכים האס
אם ימכור לאחר זכות ספיקו שאלם
ממה יירשנה והאפי' הוא יקנה מאשמו
זכות ספיקה שאם תתאלמן או תתגרש
שהיא תמכור לו דמים מועטים
ובענין זה יפה כח זכותו ויחד
מאס (י) למכור יפה זכות ספיקו כיצד
הרי שהיתה כתובתה ק' מנה אם צא
למכור זכות ספיקו יתן לו הלוקח ג'
מנה נמצא שזכות הבעל כמה הוא
במה שהיא תחתיו עולה לג' מנה
דכרך זה וכן וכשהיא מוכרת כתובתה
עולה זכותו ס' מנה לפי שאין זכות
ספיקה שזה כח מו ספיקו חלא
שהוא מוחזק ועומד והיא מתסבא
בזינאה ועוד שהוא לכול תמיד פירות
הקרקע המיוחד לכתובתה ולא היא
ולכן יאכשהו מוכר זכות ספיקו ג'
מנה האשה מוכרת זכות ספיקה לנ'
לבעל הן לאחר צמ' מנה הרי לך
שיקנה מאשמו זכות ספיקה שמהא
לו כל הכתובה של ק' מנה צמ' מנה
והשאל דכרך זה עולה פיו כח זכות
הבעל במה שהיא תחתיו לנ' מנה
דפירשתי ולכן מצני' ליה כיצד שמין

אדם רואה ליתן זכות ספיקה דהיינו
מנה יסלמו של השאר⁽¹⁾ מפסדין
ה שגר היו מחייבין אותו כל הכחזה
תמי אומדין כמה אדם רואה ליתן שאם
דשמן צבאה או לחלוק הא לא אמרין
שלם כל הכחזה וזו מנחת ספיקה
עצמות כולי האי דשאנ לא מתכור לו
לנו לשום צבאה בדפירשתי אלף שמין
יקחו אם ימכור זה דהיינו ג' מנה וכן
יין אותו ושאל תתארמלה או נתגרשה
מה אלף היק אומדין כמה אדם רואה
ליתן

ה' בעלה ושמים בית דין זכות ספיקו

פסוקים שונים אשתו וכו' ומת' ומיכאל
מספיקין לאשה וי"ל דמיכאל משמע דיהי
(ועונה) ועוד י"ל שאומרת גירשתי
דברים ואע"ג דלאמרין האשה שאמרה
היכה עליה עדים אצל היכה לאיכה
ו פרק האשה שנאחזמלה (דף כג:)
איכה
ג' היו מספיקין אותו בעדותן מלאכול
על אדניו שחיו לה נכסי מלוו. ואני
יזכרת אומרת את טובת הנאמה
ומתן כבחושתן שאם ייחד לה קרקע
מספיקין אותו אלא זכות ספקין
תתה מאי טעמא דרב חסדא דפליג:

סוס רבינו ועי' ש"ך שם ס"ק א' שהאריך בזה: (ב) מלך כ
לימ' ועי' רש"י ובעל המאור ומנחם מלמנוס ובחדושיהו וכו'

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין (ב) ע"י מוס' שנת קנה ד"ה כללו וכו' פלפלו כבוגריהו והכא וכו' תוספות סנהדרין ד"ה וכל ותוס' כמות מה: ד"ה ר' יהודה (ג) ונקמה: ד"ה ג"ה (ד) צ"ל (ה) מ"ה ס"ה ע"כ מדרבנן (ו) מר"ם מ"ו (ז) קדושים ה"ה אימרת, (ח) קדושים י"ה ע"ש (ט) וזכרתי וכו' (י) ר"ש' וזכר קלמר לעיל עדיבין ק"ו בכה"ג (כ) וי"ע מ"ע מ"ה מנחם טו. ד"ה המגלה,

[illegible]

זמנה הסובב אינו נספק. פ"י הקונטרס כשהרגו אין נהרגין דין הוא דבאו להרוג ולא הרגו דלצין נהרגין וקשה טובא חדא למימר דאזמרינן לקמן (דף ה:) הרגו אין נהרגין ועוד מאי שאני הכא דגלי קרא בדיא דבבא לסקול ולא סקל דנסקל

ומה הסקל אינו נסקל הבא לסקול ולא
 סקל אינו דין שלא יסקל אלא מחזורתא
 כדרשנינן מעיקרא **א** מעידין אנו באיש פלוני
 שהוא חייב גלות כו': מנא הני מילי אמר
 ר"ל דאמר קרא יהוה יגוס אל אחת הערים
 הוא ולא זוממין ר' יוחנן אומר ק"ו ומה הוא
 שעשה מעשה במזיד אינו גולה הן שלא
 עשו מעשה במזיד אינו דין שלא יגלו והיא
 נותנת (והלא דין הוא) הוא שעשה מעשה
 במזיד לא ליגלו כי היכי דלא תיהיו ליה
 כפרה הן שלא עשו מעשה במזיד נמי
 ליגלו כי היכי דליהוי להו כפרה אלא
 מחזורתא כדר"ל **א** אמר עולא רמו לעדים
 זוממין מן התורה מנין רמו לעדים זוממין והא
 כתיב **ו**עשיתם לו כאשר רמו עליו רמו
 לעדים זוממין שלוקין מן התורה מנין דכתיב
והצדיק את הצדיק והרשעו את הרשע
 והיה אם בן הכות הרשע משום והצדיק
 את הצדיק והרשעו את הרשע והיה אם בן
 הכות הרשע **א**לא עדים שהרשעו את הצדיק

[illegible][illegible]

ומה הסוקל אינו נסקל
כדקי"ל לא הרגו נהרגין
הרגו אין נהרגין (ב) הבא
לסקול ולא סקלו אינו דין
שלא יסקל. אלא מחוורתא

תורה אור השלם

1. ואשר יבא את ערבה
באור לחטב עצים ונדרה
ידו בגרוץ לפרות והעץ
ותשלם הברזל מן העץ
ומצא את רעוה ואת
הוא יטוס אל אחת
הערסות האצלה וחי;
דברים ט ה

2. ועשייתם לו כאשר
יזכר לעשות לאחיו
ובערתה ערות מקדשה;
דברים טז ה

3. כי יתקדש בן
אנשים וינהיג אל
האנשים והאנשים
והאנשים את האנשים
והאנשים את האנשים;
דברים כג ה

4. ויהי אם בן הכות
האנשים והאנשים
והאנשים לבן בדי עשיתו
במספר; דברים כג ה

5. לא תרצח אל תנאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שוק;
דברים כג ה

6. אם כפר וישת עזיו
ותאן פדיון נמשו ככל
ותאן וישת עזיו;
שמות כג ה

7. אם ויהי השלם
עזיו ודמים לו וישלם
ישלם אם אין לו ונכמר
בנכמתו;
שמות כג ה

מִשְׁתַּעֲי עֵדִים שְׁקֵרִים שֶׁהֲרִיעוּ
 16 לָדֹק וְכֹאז אַחֲרֵים וְהִזְמִימוּ וְהִלְדִּיקוּ
 אֶת הַדָּנוּן שֶׁהוּא לָדֹק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת
 הָעֵדִים הָרַשָּׁעִים וְהִיא אִם בֶּן הַכּוֹת
 — הַתֵּשֶׁבֶת אִם הַזֶּהוּר וְכֵן מִלְּקוֹת
 הֵיא שֶׁאִינִי יוֹכֵל לָקִים כֹּה דִין הַמֶּלֶךְ
 גְּמוּרָה בְּכוּן צִדֵּי בֶן גְּרוּשָׁה אִין גִּלּוֹת
 וְהִפְלִי הַשּׁוֹפֵט וְהַכּוֹס: וְיִסְפּוֹק לִיה
 17 מֶלֶךְ הַתֵּנָה. כֹּל עוֹנְשֵׁי לֵאזִין מִלְּקוֹת

הכות הרשע ותיפוק ליה מלא חענה משום דהוי וכול לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו ת"ר ד' דברי ר' יוחנן נעשין בן גרושה ובן חלוצה ואין גולין לערי מקדש הכופר ואין נמכרין בעבד עברי משום דר"ע אמרו נעצמן אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה כדאמרן ו כדאמרן ואין משלמין את הכופר קסברי הכופר כפרה וניניהו מאן תנא כופרא כפרה אמר רב חסדא ר' ישמעאל בן ברוקה היא דתניא ^{טז} ונתן פדיון נפשו דמי גזק ר' יוחנן

[illegible]

מוֹרֶף רִשִׁי

רמז לערים ורומקין
שלוקין. הינה דלח חנה
ויטה לתקנים כסם. כסם
מעדין זון גלס פליט
הטון פן גרסה ומואל
ומוקן וברס כס כסנין זון
אורנים עשה ורס פן גרסה
תחתי אלא סופר רס
הגרענס, מנלן (סחורין)
א. משרס
ב. חרצין. משרס דדי
ג. זקוקן אל גרסס ורשני
ד. אל הגרס ורס אלס פן
ה. כסות אל הגרס, ערס
זקן מהס הוכסח אלס.
ח. משרס דדי אלס פן
מחצית רשע מלקות. אלא
דלס ומוקן משרס רמי
הי, לזערס זקן רמי
ורס אלס פן כסנין. ורסי
קמר ערס סרשני
דק ורסו ורזקין ערס
הרסות אל הגרס ורס
עשו רשני אלס הרסני
הגרסות ילקן, ורס אלס
ערס לעבות משרס
זון לקין ורסו, ערס
ערס פן גרסה ורסאל פן
(סס). וכל רסל שרס
מעשה זקן לקין ערס.
חלס אל תשרס לעבות
ורסאל פן חסר ורס פן

עמא נפרא כפרא
סבר ברמזיק שיימינ
השתה למעלה מה
ון נפשו כתיב ורבנן
ואין נמכרין בעבר
לדידיה דמינו דאיהו
ליה לדידיה אע"ג
אי אנת הוה לך מי
רב המנונא למימר
היבא דלית ליה לא
נגבתו אמר רחמנא
טעמא דר"ע קסבר
שהרי לא עשו מעשה
גיד בעלים ומשלמים
כואי
ופו של זה ונמחצין ליורשיו דמי ההרוג: כופרא כפרה. לכפר
ק שיימינ. כהני הוא ליה כפרה ליה היצי דמי נזק ולקמיה
ועמיה כיון דכופרא כפרה דמי עמלו צעי למיחב: ואמר השם
לה כהנה למטה. כזכור אם כופר יושט עליו: מה נזק דנזיק.
ך אין ודאי פדיון נפשו הוא דכופרא כפרה מיהו דנזיק שיימינ ובהכי
הגניבה אם לא החזמו ולהם אין מה לשלם דמיו דאיהו לא הוה מודכן
בם אינו משלם ע"פ עמלו. דכחי גצי ככל אשר ירשעון אלהים פרט
שם לא הרגו אדם ולא נהרג אדם על פיהם ונהרגין משלמים ממון:
חאי

[illegible][illegible]

אם כן הכת הרשע. כל מלאר לרע הענה אין לרקוק מקלט הדוה ליה לאו שאין בן מעשה:
ומקבץ אין נעשין בן חרצה אורין גולין מקלט ואלא משלמין את הכופר וכן:
עקיבא אמור אין משלמין (על פי עצמן). אין נעשין בן גורשה וכו' בן גורשה לרע מקלט
ומקבץ. משלמין כפר ממונא ופדמיא כפרה הוה ידא וכו' בן כפרה גורשה כבד כבד
בן פלוני שמחיהו אחו כופר נטעמא ופדמיא את משלמין את הכופר: אין גורשין בעבד
אמר אין אליו לו ונמכר בנכונה בנכונה ומכר לו ונמכר. משום ר' עקיבא אמור אין לו
שרורי לא קדש משעה ונמכר. ואם מכר בן נחמד דעת שרורי מ

Chapter One - פִּיצוֹד הָעֵדִים

2a) Mishnah: Zomemin Witnesses Who Get a Different Punishment

Witnesses come to court and testify that a person did something wrong. If the witnesses are truthful, then the court will give the correct punishment to the accused. Sometimes, it can be shown that the witnesses are false, in that case, nothing is done to the accused. There are, however, specific ways that witnesses can be shown to be false. In these cases, the witnesses are called “*zomemin* witnesses” and the Torah says that they get punished with the same punishment that they intended for the accused. The Mishnah describes two cases where the *zomemin* witnesses get punished with a different punishment.

Our Mishnah	
A question:	How do witnesses (פִּיצוֹד הָעֵדִים) become <i>zomemin</i> witnesses?
First case:	Two witnesses who are <i>kohanim</i> come and say that a known <i>kohen</i>'s mother was either a divorcee or had <i>chalitza</i> done to her before the <i>kohen</i> was born. Since such a woman is not permitted to marry a <i>kohen</i>, her son was never a <i>kohen</i>. If two other witnesses say that that the first witnesses could not have seen the divorce or the <i>chalitza</i>, then the first two witnesses are <i>zomemin</i> witnesses and are punished. They are not punished by becoming a non-<i>kohen</i>. Rather, they are punished with <i>malkus</i>.
Second case:	Two witnesses come and say that a person accidentally killed another person and hence must go into exile. If two other witnesses say that the first witnesses could not have seen the accidental killing, then the first two witnesses are <i>zomemin</i> witnesses and are punished. They are not punished by forcing them into exile. Rather, they are punished with <i>malkus</i>.

2a) The Context of The Mishnah

The Gemara asks two questions about the purpose of the Mishnah. An answer is given that puts the Mishnah in its correct context.

Two questions:	Why does our Mishnah ask, “How do witnesses become <i>zomemin</i> witnesses?” when it gives examples where they <u>do not</u> get punishments like <i>zomemin</i> witnesses? It should have asked “How do witnesses <u>not</u> become <i>zomemin</i> witnesses?”	Furthermore, the question that the Mishnah does ask is answered later: Mishnah Makkos 1:4 Witnesses are not <i>zomemin</i> witnesses until the second set of witnesses come and testify against the first set. For example, a first set of witnesses says that one person killed another person. Then, a second set of witnesses say, “How can you testify about this event? The person who was killed, or the person who killed, was with us, on that day in that place.” Then, the first witnesses are <u>not</u> rendered <i>zomemin</i> witnesses. But if the second set of witnesses say, “How can the first witnesses testify about this event? The first witnesses were with us on that day in another place.” In this case, the first witnesses <u>are</u> <i>zomemin</i> witnesses, and are executed. So, what is our Mishnah asking?
The answer:	Our Mishnah is really following a Mishnah at the end of the previous tractate, which is Sanhedrin. That Mishnah discussed the punishment for a particular case of <i>zomemin</i> witnesses. Mishnah Sanhedrin 11:6 <i>Zomemin</i> witnesses who testified that a <i>kohen</i>’s daughter had relations with a man are executed by strangulation. If the <i>kohen</i>’s daughter and the man were really guilty, she would be executed by burning and the man would be executed by strangulation. Usually, <i>zomemin</i> witnesses get the same form of execution that they intended to give the victim. In this case the <i>zomemin</i> witnesses get strangulation which is a different type of execution method from the one she would have received. Our Mishnah continues the discussion and asks if there is any case where the <i>zomemin</i> witnesses get a punishment that is totally different than the punishment that the <i>zomemin</i> witnesses intended for the victim. This is the case of the <i>kohen</i> who is the son of a divorcee or a <i>chalutzah</i>.	

2a) A Zomem Witness Becoming a Non-Kohen

Our Mishnah said that the *zomem witness* does not become a non-*kohen*. Rather, he gets *malkus*. The Gemara wonders why he does not become non-*kohen*. Two reasons are offered.

A first reason:	R' Yehoshua ben Levi The <i>posuk</i> says, Devorim 19:19 וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבַעֲרַתְּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ “Then you should do to <u>him</u>, as he had planned to do to his brother. So, should you remove the evil from those around you.” The word “him” means the <i>zomem</i> witness, and not the children of the <i>zomem</i> witness. Objection: So, why not disqualify the <i>zomem</i> witness, and not his children? Solution: It says, “And you should do to the <i>zomem</i> witness as he had <u>planned</u>.” He planned to disqualify the children also. Disqualifying only him and not his children is not what the <i>zomem</i> witness planned to do.
A second reason:	Bar Padda We learn that the <i>kohen</i> does not become a non-<i>kohen</i> from a <i>kal vachomer</i>. A <i>kohen</i> who lives with a divorcee or a <i>chalutza</i> <u>did</u> disqualify someone (his child) as a non-<i>kohen</i>. < ↙ ↘ A witness about a divorcee or a <i>chalutza</i> who <u>did not</u> succeed in disqualifying someone (the <i>kohen</i> they testified about) as a non-<i>kohen</i>. He himself does not become a non-<i>kohen</i>.
An objection to the second reason:	Ravina If you accept such a <i>kal vachomer</i>, you can destroy <u>all</u> the laws of <i>zomemin</i> witnesses. 2b) One would then be able to make the equivalent following false <i>kal vachomer</i>: The second set of witnesses were late, and the accused <u>was</u> already killed. < ↙ ↘ The second set of witnesses were on time and the accused <u>was not</u> killed. The <i>zomemin</i> witnesses are not killed. Since this law is not true, there is a problem using such a <i>kal vachomer</i> regarding <i>zomemin</i> witnesses.

The Gemara accepts the objection to the second reason and consents to the first reason for the *zomem* witness not becoming a non-*kohen*.

2b) A Zomem Witness Going to Exile

The Mishnah said that the *zomem* witness does not go to exile. Rather, he gets *malkus*. The Gemara wonders why he does not go to exile. Two reasons are offered.

A first reason:	Reish Lakish The <i>posuk</i> says, Devorim 19:5 וְאִשֶּׁר יָבֹא אֶת-רֵעֵהוּ בִיעֵר לַחֲטֹב עֵצִים וְנִדְחָה יָדוֹ בַּגִּזְזֹן לְכַרֹּת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבִּרְזֶל מִן-הָעֵץ וּמָצָא אֶת-רֵעֵהוּ וְנָמַת הוּא יָנוּס אֶל-אַחַת הָעָרִים-הָאֵלֶּה-נֶחֱדִי “And when one goes into the forest with his friend to cut wood, and his hand swings the ax to cut down the tree, and the iron head slips off the handle and finds his friend so that he dies—he may run to one of these cities and live.” From the phrase “He may run to one of these cities and live,” the word “He” means specifically the accidental killer, and not the <i>zomem</i> witness.
A second reason:	R' Yochanan A <i>kal vachomer</i>: A killer performed a <u><i>mazid</i> (intentional) action</u> but does not get killed because of a technicality. < The <i>zomem</i> witness who <u>did not perform a <i>mazid</i> (intentional) action</u> but only testified. ↙ ↘ Does not go to exile.
An objection to the second reason:	Performing or not performing a <i>mazid</i> (intentional) action is exactly what would lead one to the conclusion that <i>zomemin</i> witnesses <u>should</u> go to exile. This is because exile is an atonement not a punishment, and therefore: - Someone who performed <i>mazid</i> (intentional) action does not go to exile because his action was so bad that exile would not be an atonement. - In contrast, someone who did not perform a <i>mazid</i> (intentional) action (like a <i>zomem</i> witness) should go to exile because it can be an atonement for him. However, we do not send a <i>zomem</i> witness to exile. So it must be that we cannot use R' Yochanan's assumption that a <i>mazid</i> action is less than a non-<i>mazid</i> action.

The Gemara agrees with the objection to the second reason and returns to the first reason for the *zomem* witness not going to exile.

2b) A Zomem Witness Getting Malkus

(Part one.) The Gemara just showed why the *zomemin* witnesses do not get the same punishment that they tried to give their victim. Now the Gemara discusses why they get *malkus* instead.

A question:	Ulla Where is there a Torah source for <i>zomemin</i> witnesses getting <i>malkus</i>? Objection: This is obvious. There is a <i>posuk</i>: Devorim 19:19 וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבַעֲרַתְּ הָרָע מִקִּרְבּוֹ “Then you should do unto him, as he had wanted to do to his brother; so should you remove the evil from those around you.” A restatement of the question: Where is there a Torah source for the fact that a <i>zomem</i> witness who does not get the punishment that he intended for the victim gets <i>malkus</i> instead?		
A first answer:	Ulla The <i>posukim</i> say, Devorim 25:1-2 כִּי-יִהְיֶה רִיב בֵּין אָנָשִׁים וּנְגִשּׁוּ אֶל-הַמִּשְׁפָּט וַשְּׁפֹטוּם וְהַצְדִּיקוּ אֶת-הַצָּדִיק וְהָרָשָׁעוּ אֶת-הָרָשָׁע וְהָיָה אִם-בֶּן הַכּוֹת הָרָשָׁע-וְהַפִּילוּ הַשֹּׁכֵט וְהָכִהוּ לִפְנֵי כָּדִי רַשְׁעָתוֹ בְּמַסְפֵּר <table border="1" data-bbox="378 1050 1451 1824"> <tr> <td data-bbox="378 1050 906 1824"> The usual way to translate these <i>posukim</i> is: “If there is a dispute between people and they go to court, the judges decide their case, and they declare the righteous innocent and pronounce the wicked guilty, then it should be if the wicked person deserves to be beaten, the judge should make him (the wicked person) lie down and have him beaten in his presence with the number of lashes according to his wrongful act.” An objection: When two people have an argument, the one who is shown wrong does not usually get <i>malkus</i>. </td><td data-bbox="906 1050 1451 1824"> A better way to translate these <i>pesukim</i> is to say that they are referring to <i>zomemin</i> witnesses. “If there is a dispute between people and they go to court, and the judges decide their case, and they declare righteous the victim of the <i>zomemin</i> witnesses who was thought to be wicked to be innocent, and pronounce guilty the <i>zomemin</i> witnesses who were thought to be righteous, then it should be if the real wicked person (<i>zomem</i> witness) deserves to be beaten, the judge should then make him lie down and have him beaten in his presence with the number of lashes according to his wrongful act.” </td></tr> </table>	The usual way to translate these <i>posukim</i> is: “If there is a dispute between people and they go to court, the judges decide their case, and they declare the righteous innocent and pronounce the wicked guilty, then it should be if the wicked person deserves to be beaten, the judge should make him (the wicked person) lie down and have him beaten in his presence with the number of lashes according to his wrongful act.” An objection: When two people have an argument, the one who is shown wrong does not usually get <i>malkus</i>.	A better way to translate these <i>pesukim</i> is to say that they are referring to <i>zomemin</i> witnesses. “If there is a dispute between people and they go to court, and the judges decide their case, and they declare righteous the victim of the <i>zomemin</i> witnesses who was thought to be wicked to be innocent, and pronounce guilty the <i>zomemin</i> witnesses who were thought to be righteous, then it should be if the real wicked person (<i>zomem</i> witness) deserves to be beaten, the judge should then make him lie down and have him beaten in his presence with the number of lashes according to his wrongful act.”
The usual way to translate these <i>posukim</i> is: “If there is a dispute between people and they go to court, the judges decide their case, and they declare the righteous innocent and pronounce the wicked guilty, then it should be if the wicked person deserves to be beaten, the judge should make him (the wicked person) lie down and have him beaten in his presence with the number of lashes according to his wrongful act.” An objection: When two people have an argument, the one who is shown wrong does not usually get <i>malkus</i>.	A better way to translate these <i>pesukim</i> is to say that they are referring to <i>zomemin</i> witnesses. “If there is a dispute between people and they go to court, and the judges decide their case, and they declare righteous the victim of the <i>zomemin</i> witnesses who was thought to be wicked to be innocent, and pronounce guilty the <i>zomemin</i> witnesses who were thought to be righteous, then it should be if the real wicked person (<i>zomem</i> witness) deserves to be beaten, the judge should then make him lie down and have him beaten in his presence with the number of lashes according to his wrongful act.”		

2b) A Zomem Witness Getting Malkus

(Part two.) The Gemara offers a second reason for the *zomemin* witnesses to get *malkus*. This reason is rejected.

A second reason:	Maybe the reason why the <i>zomem</i> witness gets <i>malkus</i> is because he violated the following posuk, Shemos 20:12 לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא-תַעֲנֶה בְּרֵעֲךָ עַד שָׁקֵר “You should not murder. You should not commit adultery. You should not steal. <u>You should not bear false witness against your neighbor.</u>”
An objection to the second reason:	Giving false testimony is a “sin without an action” and one does not get <i>malkus</i> for a “sin without an action” (unless there’s a specific <i>limud</i> to give malkus, like the one the first reason provided. (לֹאֻ שְׂאִין בּוֹ מַעֲשֶׂה, וְכָל לֹאֻ שְׂאִין בּוֹ מַעֲשֶׂה אֵין לְוִקִּין עָלָיו)

2b) Cases Where Zomemin Witnesses Do Not Get the Intended Punishment

The Mishnah listed two cases where the *zomemin* witnesses do not get the same punishment that they intended for their victim. A Baraisa lists these cases and three more cases where the *zomemin* witnesses do not get the same punishment they intended for their victim. For each case, the Gemara explains why they do not get the same punishment.

Rulings from a Baraisa	Reason
<i>Zomemin</i> witnesses do not become non- <i>kohanim</i> when they testify about a son of a divorcee or a <i>chalutzah</i> .	The reason was given above.
<i>Zomemin</i> witnesses do not go into exile when they testify that someone killed accidentally.	The reason was given above.
<i>Zomemin</i> witnesses do not pay <i>kofer</i> That is, if <i>zomemin</i> witnesses testify that a person's ox gored someone to death for the fourth time, they do not have to pay <i>kofer</i> to the victim.	The author of this Baraisa believes that <i>kofer</i> is a <i>kapparah</i> (atonement) and since the <i>zomemin</i> witnesses didn't own an ox that gored, they don't need a <i>kapparah</i> .
<i>Zomemin</i> witnesses are not sold as an <i>eved ivri</i> (Jewish slave). That is, if <i>zomemin</i> witnesses testify that a person stole money, and should be sold into slavery to pay their debts or the witnesses cannot pay what testified was stolen, then they do not get sold into slavery.	There is no case where the <i>zomemin</i> witnesses should be sold. This will be explained below.
A further rule of R' Akiva: <i>Zomemin</i> witnesses do not pay when they confess on their own.	The payment which <i>zomemin</i> witnesses pay is a <i>kenas</i> (penalty) and one does not pay a <i>kenas</i> when they confess on their own. (קנס אין משלם על פי עצמו)

The three new cases are discussed in the next few pages.

2b) Kofer as a Kapporah

The previous Baraisa said that the *kofer* payment is a *kaporah* and that is the reason why a *zomem* witness does not have to pay *kofer*. The Gemara analyzes which *tanna* believes that *kofer* is a *kaporah*.

A <i>posuk</i> :	Shemos 21:30 אם-כֹּפֶר יוֹשֶׁת עָלָיו-וְנָתַן פְּדִיּוֹן כָּלל אֲשֶׁר-יוֹשֶׁת עָלָיו “When, however, a fine is imposed on him (the owner of an ox that gored), <u>he must pay a ransom for his life</u> whatever amount is imposed on him.”					
A rule:	A Baraisa How much should the owner of the ox pay? <table><tr><td>Tanna Kamma</td><td>R’ Yishmael ben R’ Yochanan ben Berokah</td></tr><tr><td>Pay the value of the <i>nizak</i> (victim of the goring).</td><td>Pay the value of the <i>mazik</i> (owner of the ox).</td></tr></table>		Tanna Kamma	R’ Yishmael ben R’ Yochanan ben Berokah	Pay the value of the <i>nizak</i> (victim of the goring).	Pay the value of the <i>mazik</i> (owner of the ox).
Tanna Kamma	R’ Yishmael ben R’ Yochanan ben Berokah					
Pay the value of the <i>nizak</i> (victim of the goring).	Pay the value of the <i>mazik</i> (owner of the ox).					
Rav Chisda’s way of understanding the difference of opinion in the rule: R’ Yishmael believes that <i>kofer</i> is <i>kapporah</i> . So, the previous Baraisa agrees only with R’ Yishmael.	<i>Kofer</i> is <i>memonah</i> (Compensation) The owner is to pay the value of the victim’s worth to compensate for the damage done.	<i>Kofer</i> is a <i>kapporah</i> (Attornment) The owner pays the owner’s worth because he himself should be killed for his negligence.				
Rav Pappa’s way of understanding the difference of opinion in the rule: Both the Tanna Kamma and R’ Yishmael believe that <i>kofer</i> is <i>kapporah</i> . So, the previous Baraisa agrees with the Tanna Kamma and R’ Yishmael.	<i>Kofer</i> is a <i>kapporah</i> (Attornment) The owner is to pay the value of the <i>nizak</i> (victim) because we have a <i>gezeirah shavah</i> with the word “ <i>hashosa</i> ” (imposition) said in another <i>posuk</i> , where the payment is the value of the victim. Even though the <i>posuk</i> says “for his life,” <i>kofer</i> is based on the value of the <i>nizak</i> (victim.)	<i>Kofer</i> is a <i>kapporah</i> (Attornment) The owner is to pay the value of the <i>mazak</i> (owner) because it says, “for <u>his</u> life.” R’ Yishmael did not accept the <i>gezeirah shavah</i> that the Tanna Kamma accepted.				

2b) A Zomem Witness Becoming a Slave

When a person steals and cannot pay his debts, he is sold as a Jewish slave (*avid ivrei*). The question is what happens if *zomemin* witnesses say that their victim stole and should be sold into slavery. The answer depends on whether their victim and the *zomemin* witnesses could afford to pay. The Rav Hamnuna goes through all the cases.

	The victim can afford to pay	The victim cannot afford to pay
The <i>zomemin</i> witnesses can afford to pay	The <i>zomemin</i> witnesses are not sold. Because the <i>zomemin</i> witnesses never tried to get the victim sold and they themselves can pay.	The <i>zomemin</i> witnesses are sold. Because the <i>zomemin</i> witnesses tried to get the victim sold. Objection: The <i>zomemin</i> could say, “Why should we be sold? The victim would not have been sold if he had the money.” (The <i>zomemin</i> witnesses get the same <u>verdict</u> that the victim got. The <i>zomemin</i> do not get the same <u>punishment</u> that the victim was supposed to get.) Conclusion: The <i>zomemin</i> witnesses are not sold.
The <i>zomemin</i> witnesses cannot afford to pay	The <i>zomemin</i> witnesses are not sold Because the <i>zomemin</i> witnesses never tried to get the victim sold.	The <i>zomemin</i> witnesses are sold. Because the <i>zomemin</i> witnesses tried to get the victim sold and cannot pay either. Rava's objection: Shemos 22:2 אם-יִרְחֶה הַשֹּׁמֵשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שְׁלֵם יִשְׁלֹם-אִם-אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בְּגִבְתּוֹ “But if after sunrise he is thus beaten, there is blood guilt. He must make full restitution. If he has nothing, <u>he should be sold</u> to pay for his theft.” This phrase “He should be sold to pay for his theft,” means that someone who stole and cannot pay should be sold. Not the <i>zomemin</i> witnesses. Conclusion: The <i>zomemin</i> witnesses are not sold.

The Gemara concludes that in all four cases the *zomemin* witnesses are not sold into slavery. This explains why the previous Baraisa said that *zomemin* witnesses in this case do not get the same punishment as their intended victim.

2b) A Zomem Witness Who Confesses

The previous Baraisa stated the opinion of R' Akiva that a *zomem* witness does not pay anything if he confesses. The Gemara wonders why this should be. A reason is offered, and two way of explaining the reason are given.

A rule of the previous Baraisa:	R' Akiva A <i>zomem</i> witness does not pay on his own confession.
The reason for the rule:	The payment of a <i>zomem</i> witness is a <i>kenas</i> (penalty) and one does not pay a <i>kenas</i> on their own admission.
A first explanation why the payment of a <i>zomem</i> witness is a <i>kenas</i> :	Rabbah The <i>zomem</i> witness did not really perform an action to the victim. In other words, the victim did not really lose anything. So, the payment is not <i>memonah</i> (a compensation).
A second explanation why the payment of a <i>zomem</i> witness is a <i>kenas</i> :	Rav Nachman The money is still in the hand of the victim, so it is not <i>memonah</i> (a compensation). 3a) Objection: That is essentially what Rabbah said. A restatement of what was said: Rav Nachman agrees with Rabbah.